

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री वैद्यनाथ उपाध्याय
माननीय न्यायाधीश श्री दिपकराज जोशी
फैसला
०७०-सी-०५२२

जिल्ला दाङ्ग गा.वि.स. उरहरी वडा नं. ८ बेलगनार बस्ने सुदीराम थारू ..१ पुनरावेदक
प्रतिवादी

विरुद्ध

जिल्ला दाङ्ग गा.वि.स. उरहरी वडा नं. ८ बेलगनार बस्ने बेझुराम थारू ...१ प्रत्यर्थी
ऐ.ऐ. बस्ने बुधिराम थारू१ बादी

मुद्दा: अंश दपोट

शुरू तहमा फैसला गर्ने: मा.न्या. श्री महम्मद जुनैद आजाद
दाङ्ग जिल्ला अदालत
पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने: मा.न्या. श्री विश्वनाथ जोशी
मा.न्या. श्री मिहिर कुमार ठाकुर
पुनरावेदन अदालत, तुल्सीपुर

पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरको मिति २०६८।१०।८ गते भएको फैसला उपर न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२ को खण्ड (क) र (ख) बमोजिम मुद्दा दोहोरयाउने निस्सा प्रदान भई पुनरावेदनमा दर्ता हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यस प्रकार छ :-

हामी फिरादीहरूका मूल अंशियार बाबु पाटे थारूको एकमात्र श्रीमती सुर्जी थरूनी भै निजका छोराहरूमा जेठो बेझुराम थारू, माइलो बुधिराम थारू, साइलो सुदीराम थारू,

कान्छो विनटु थारू, दिदी बहिनीहरूको पहिले नै विवाह भैसकेकोले बाबु समेत ५ अंशियारहरूको बीचमा वण्डापत्र गर्ने सल्लाह भै जेठो बेझुराम, माइलो बुधिराम अलग बस्ने गरी र विपक्षी सुदीराम थारू, बाबु पाटे थारू र कान्छो विनटु थारू एकासंगोलमा बस्ने गरी २०५०।२।२९ गते मालपोत कार्यालय दाङ्गबाट र.नं. ७५३६ को वण्डापत्र पारित गरी छुट्टि भिन्न भएका थियौं । छुट्टि भिन्न हुँदा वण्डापत्र गर्नु पर्ने अन्य सम्पत्ति केही छैन, दवाए छिपाएको समेत केही छैन भनी वण्डापत्रमा उल्लेख भएको र सोही अनुसार दा.खा. नामसारी गरी दर्ता हक भोग चलन गरी आएकोमा विपक्षी सुदीरामले षडयन्त्र गरी बाबु पाटे थारूको नाममा रहेको दाङ्ग हेकुली गा.वि.स. वडा नं. ४(घ) कि.नं. ३२५, ३२४, ४२८ र वडा नं.४(च) कि.नं. २२२, ५६५, ६००, ५२९, ५६४, ५९८, ५६६, ५२३, ६२०, ३४५ का जग्गाहरू वण्डापत्र पारित गर्दा नदेखाई लुकाई २०५१।१०।२६ गते मालपोत कार्यालय दाङ्गबाट र. नं. १४९४ को वण्डापत्र पारित गराएको कुरा २०६६।६।२१ गते मालपोत कार्यालयबाट नक्कल सारी लिँदा थाहा हुन आयो । बाबु पाटे थारूको २०६४।४।२६ गते र कान्छो विनटु थारूको विवाह हुन पूर्व नै २०५४।३।५ गते मृत्यु भएकोले विपक्षीले लुकाएको सो वण्डापत्र नभएको सम्पत्ति वण्डा गरौं भनी विपक्षी सुदीरामलाई २०६६।६।२४ गते गई भन्दा सो सम्पत्ति मैले एकलौटी गराएको छु, तिमीहरूलाई दिन्न भनी हाम्रो समेत अंश हक लाग्ने पैतृक सम्पत्ति दवाई छिपाई हामीलाई अंश हकबाट बञ्चित हुने गरी अंश दपोट गरेकोले विपक्षी सुदीरामले दपोट गरेको उक्त सम्पत्ति अंशवण्डाको २७ नं. बमोजिम दपोट गरेको ठहर्‍याई हाम्रो नाउँमा हक कायम गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको बेझुराम थारू र बुधिराम थारूको फिराद पत्र ।

मैले कुनै सम्पत्ति अंश दपोट गरेको छैन । फिरादीले फीरादमा उल्लेख गरेका जग्गाहरू बाबु पाटे थारूको मोहीको जग्गा हुन् । उक्त जग्गाहरू बाबु पाटे थारूले २०५०।१०।५, २०५५।३।२ लगायत बिभिन्न मितिमा मोही वापत प्राप्त गरेका हुन् । २०५० सालमा छुट्टि भिन्न भएका यी विपक्षी फिरादीले अंशवण्डाको अवस्थामा दवाए छिपाएको भए वण्डा पश्चात बाबु १४ वर्षसम्म जिवित रहँदा विवाद उठाई उक्त जग्गा आफ्नो नाउँमा हक स्थापित गर्नु पर्ने थियो तर बाबुको मृत्यु पछि उक्त सम्पत्ति पाइन्छ की भनी दुरायसयुक्त भावनाबाट मेरो नाममा यो अंश दपोट मुद्दा दिएका हुन् । मोही वापत प्राप्त जग्गामा वण्डा लाग्न सक्तैन । बाबु जिवित हुँदै नालेस नगरी बाबुको मृत्यु

पछि नालेस गरेको हुँदा प्रस्तुत फिराद कानून र प्रतिपादित नजिर सिद्धान्त विपरित भएकोले खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको सुदीराम थारूको प्रतिउत्तर पत्र ।

फिराद र प्रतिउत्तर पत्रको प्रमाण खण्डमा उल्लेखित कागजको प्रमाणित प्रतिलिपी वादी प्रतिवादीबाट दाखिल भई मिसिल सामेल रहेको ।

फिरादमा उल्लेखित कि.नं.का जग्गाहरूको हदसम्म यी फिरादी र प्रतिवादी समेतको अंश हक लाग्ने हुँदा वण्डा बाँकी रहेको उल्लेखित कि.नं.मा बाँकी फिरादीहरू र प्रतिवादीको समेत हक लाग्ने र बाड्नु पर्ने ठहर्छ । अंश दपोटतर्फ केही गरी रहनु पर्दैन भन्ने समेत व्यहोराको दाङ्ग जिल्ला अदालतको २०६६।१२।२९ को फैसला ।

दावीका जग्गाहरू २०५०।२।२९ मा फिरादीहरूका बीच भएको अंशवण्डा पश्चात मोही छोडपत्रबाट बाबु पाटे थारूका नाममा श्रेस्ता हुन आएका जग्गा हुन् । सो कुरामा फिरादी पनि सहमत रहेको र आफ्नै प्रयासबाट मोही जग्गा कमाई सो बापत प्राप्त गरेको जग्गा वण्डा लाग्ने स्थिति नरहेको सर्वोच्च अदालतबाट प्रतिपादित सिद्धान्त समेत तथा अंश दपोटतर्फ फिराद दावी रहेकोमा अंश दपोट नठहराई सकेपछि दावीका जग्गाहरू वण्डा लाग्ने भनी गरेको शुरू जिल्ला अदालतको फैसला अंशवण्डाको ३५ नं., अ.व. १८४ क तथा प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा २५, ३४ तथा ५४ विपरित भएको हुँदा बदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको सुदीराम थारूको पुनरावेदन पत्र ।

हामी पुनरावेदक वादी बेझुराम र बुधिरामले बाबु जिवित हुँदा पालताल औषधी उपचार गरेकोमा बाबुको नामको सम्पत्ति निजको मृत्यु पछि बिना दायित्व विपक्षी प्रतिवादीले एकलौटी खाएको हो । सो बाहेक फिराद दावीको सम्पत्ति वण्डा गर्दा नदेखाई विपक्षीले दपोट गरेकोले निजले दूषित मनसायबाट लुकाए छिपाएकोले अंश दपोटको सम्पत्ति दपोट गर्ने अंशियारले नपाउने अन्य अंशियारले मात्र बाँडी लिन पाउने मुलुकी ऐन अंशवण्डाको २७ नं. विपरीत प्रतिवादी समेतले वण्डा पाउने गरी गरेको शुरू फैसला त्रुटीपूर्ण भएको हुँदा बदर उल्टी गरी फिराद दावी बमोजिमको जग्गा दपोट ठहर्‍याई पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको बेझुराम थारू र बुधिराम थारूको पुनरावेदन पत्र ।

प्रस्तुत मुद्दामा दुवै पक्षको पुनरावेदन परेको देखिँदा उक्त पुनरावेदन एक-अर्कालाई सुनाई पेश गर्नु भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरबाट भएको आदेश ।

दिने कृष्णकुमारी लिने पाटे थारू भएको र.नं. ५०२८ मिति २०५१।१२।१७ को राजिनामाको प्रतिलिपी झिकाउनु र पाटे थारूका नाउँ दर्ताको हेकुली गा.वि.स. वडा नं. ४घ को साविक कि.नं. ४१९ को जग्गा किताकाट भई हाल के कुन कितामा के कति

जग्गा कसका नाउँमा कायम रहेको छ सम्बन्धित मालपोत कार्यालयबाट बुझी पेश गर्नु भन्ने पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरबाट भएको आदेश ।

आदेशानुसार मालपोत कार्यालयबाट प्राप्त हुन आएको मोही छोडपत्र र श्रेस्ताको प्रतिलिपी समेत मिसिल सामेल रहेछ ।

वादी दावीका जग्गा अंशवण्डाको २७ नं. बमोजिम दवाए छिपाएको नठहर्न्याई फिरादी र प्रतिवादी समेतको अंश हक लाग्ने ठहर गरेको शुरू दाङ्ग जिल्ला अदालतको २०६६।१२।२९ को फैसला मनासिवै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ । पुनरावेदक वादी प्रतिवादी दुवै पक्षको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरबाट मिति २०६८।१०।८ गते भएको फैसला ।

आ-आफ्नो वण्डापत्र पारीत गरी अलग बसेको अवस्थामा पाटे थारूका नाममा मोही छोडपत्रबाट प्राप्त जग्गामा विपक्षी फिरादीहरुको वण्डा लाग्ने अवस्था हुदैन । पाटे थारूका कतिपय कित्ता जग्गाहरु मोही छोडपत्रबाट प्राप्त गरिएको भन्ने यथार्थलाई फिरादीहरुबाट स्वीकारेकै अवस्थामा कानूनको मनोगत व्याख्या गरी उक्त जग्गा वण्डा गर्ने गरी भएको शुरू अदालतको फैसलालाई सदर गरेको पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरको फैसला दोहोर्न्याई हेरी उल्टी गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको सुदीराम थारूको यस अदालतमा परेको पुनरावेदन पत्र ।

मिति २०५०।२।२९ मा वण्डापत्रबाट छुट्टि भिन्न भएपछि एक अंशियारले २०५०।१०।५ मा मोही हक छोडपत्रबाट प्राप्त गरेको सम्पत्ति पनि वण्डा लाग्ने ठहर गरी दाङ्ग जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलालाई सदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरबाट २०६८।१०।८ मा भएको फैसलामा अंशवण्डाको १ र १८ नं. तथा प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ३, ५४ नं. समेतको त्रुटि विद्यमान रहनुका साथै ने.का.प. २०४३ अंक चैत्र, पृष्ठ २९० मा प्रतिपादित सिद्धान्त समेतको प्रतिकूल भएको देखिँदा न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२ को उपदफा १ को खण्ड (क) र (ख) बमोजिम मुद्दा दोहोर्न्याई हेर्ने निस्सा प्रदान गरिएको छ । प्रस्तुत मुद्दाको शुरू, पुनरावेदन रेकर्ड मिसिल र भए प्रमाण मिसिल समेत झिकाई विपक्षीलाई सूचना म्याद जारी गरी आएपछि वा अवधि नाघेपछि नियमानुसार पेश गर्नु भनी यस अदालतबाट मिति २०७०।३।१६ गते भएको आदेश ।

नियम बमोजिम साप्ताहिक तथा दैनिक पेशी सूचीमा चढी आज ईजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक प्रतिवादीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री

खगेन्द्रप्रसाद अधिकारीले फिरादीहरू बाबु पाटे थारूसँग अघि नै छुट्टि भिन्न भै बसेको र यी पुनरावेदक प्रतिवादी सुदीराम बाबु आमासँग बसेको अवस्था छ । आ-आफ्नो वण्डापत्र पारित गरी अलग बसेका फिरादीहरूलाई मोही छोडपत्रबाट प्राप्त जग्गा वण्डा लाग्ने होइन । मोही छोडपत्रबाट प्राप्त जग्गा निजी श्रम सीपबाट प्राप्त भएको र त्यस्तो जग्गा वण्डा नलाग्ने हुँदा शुरू फैसला सदर गर्ने गरी भएको पुनरावेदन अदालत तुलसीपुरको फैसला उल्टी गरी पाउँ भनी र प्रत्यर्थी वादीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ताहरू श्री विजयकान्त मैनाली, श्री बामदेव ज्ञवाली र श्री आर्या श्रेष्ठले विवादित कित्ता जग्गाहरू वादी प्रतिवादीका पिताका नाम दर्ताका जग्गा भएको र उक्त कित्ता जग्गाहरूबाट वादीले केही लिए पाएको नहुँदा सबैको अंश हक लाग्ने ठहर गरेको शुरू फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत तुलसीपुरको फैसला सदर हुनुपर्छ भनी बहस गर्नु भयो ।

उल्लिखित तथ्य एवं विद्वान अधिवक्ताहरूले प्रस्तुत गर्नु भएको बहस जिकीर समेतलाई विचार गरी शुरू फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत तुलसीपुरको फैसला मिलेको छ छैन तथा पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्ने नपुग्ने के रहेछ सो सम्बन्धमा नै निर्णय दिनुपर्ने देखियो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा वादीहरूको समेत अंश हक लाग्ने बाबु पाटे थारूको नाममा भएको पैतृक सम्पत्ति दवाई छिपाई अंश हकबाट बञ्चित हुने गरी अंश दपोट गरेकोले दपोट गरेको उक्त सम्पत्ति अंशवण्डाको २७ नं. बमोजिम दपोट गरेको ठहर्‍याई हक कायम गरी पाउँ भन्ने मुख्य माग दावी लिई फीराद परेकोमा मैले कुनै अंश दपोट गरेको छैन, दावीका जग्गाहरू बाबु पाटे थारूको मोहीका जग्गा हुन, मोही वापत प्राप्त जग्गामा वण्डा लाग्न सक्दैन भन्ने प्रतिउत्तर जिकीर रहेको प्रस्तुत मुद्दामा दावीको जग्गामा वादी प्रतिवादी समेतको अंश हक लाग्ने हुँदा बाड्नु पर्ने ठहर्छ भनी शुरू दाङ्ग जिल्ला अदालतबाट भएको फैसला उपर वादी प्रतिवादी दुबैको पुनरावेदन परेकोमा शुरू फैसला सदर गर्ने ठहर्‍याई भएको पुनरावेदन अदालत तुलसीपुरको फैसलामा चित्त नबुझाई प्रतिवादीको तर्फबाट मुद्दा दोहोर्‍याई हेरी पाउँ भन्ने निवेदन दायर भै यस अदालतको मिति २०७०।३।१६ को आदेशले मुद्दा दोहोर्‍याई हेर्ने निस्सा प्रदान भएको देखियो ।

वादी प्रतिवादीहरू बीच वण्डापत्र गर्ने सल्लाह भई जेठो बेझुराम, माइलो बुधिराम अलग-अलग बस्ने तथा सुदीराम र कान्छो विनटु चाहि बाबु पाटे थारूसँग एकासंगोलमा नै बस्ने गरी २०५०।२।२९ मा मालपोत कार्यालय दाङ्गबाट र.नं. ७५३६ को वण्डापत्र पारित गरी छुट्टि भिन्न भएको देखिन्छ । वण्डापत्र पछि फीराद पत्रमा उल्लेखित दावीको

जग्गाहरू यी वादी प्रतिवादीका बाबु पाटे थारूको नाममा नै रहेको तथ्यमा विवाद रहेको देखिदैन । अंशवण्डाको २७ नं. अनुरूप वादीहरूको फिराद परेको देखिन्छ । अंश लाग्ने सम्पत्ति दबाए छिपाएको छैन भनि कागज गरिसके पछि दबाए छिपाएको ठहरियो भने दबाउनेले त्यो सम्पत्ति पाउँदैन भन्ने कानूनी व्यवस्था उक्त ऐनले गरेको देखिन्छ । तसर्थ दपोट भन्ने नालेश दबाउने छिपाउने ब्यक्ति विरुद्ध लाग्ने हो । जसको नाममा सम्पत्ति रहन्छ उसले देखाएन भने उसैले दबाएको छिपाएको हुन्छ । बाबु छोराहरू बिच अंशवण्डा हुँदा बाबुको नामको सम्पत्ति दबाए छिपाएको अवस्थामा त्यो सम्पत्ति बाबुले नै दबाए छिपाएको हुन्छ । बाबु पाटे थारु मिति २०६४।४।२६ मा परलोक भएको देखिन्छ । दर्तावाला बाचुन्जेल दपोट नालेश परेको देखिदैन । पाटे थारुले दर्ता गराएको २०५० साल देखि २०६६।४।२५ सम्म १६ वर्ष चुप लागि बसी पछि दर्तावाला मरिसके पछि दबाउने छिपाउने कार्यमा सम्लग्न नहुने छोराहरू नामसारी गराई लिए पछि नामसारी गरउने उपर यो दपोटको नालेश आएको देखियो । जिल्ला अदालतबाट फैसला हुँदा अंश दपोटतर्फ केही नबोली फिरादी र प्रतिवादीको समेत अंश लाग्ने भएकोले बाड्नु पर्ने ठहर्छ भनी मात्र उल्लेख गरेको देखिन्छ । अंश दपोटतर्फ शुरू जिल्ला अदालतबाट दावी बमोजिम नगरेको फैसलालाई सदर गरेको पुनरावेदन अदालतको फैसला उपर वादीको पुनरावेदन परेको अवस्था समेत देखिदैन । वादी प्रतिवादी बीच अंशवण्डा लगाई दिएको उपर भने प्रतिवादीको पुनरावेदन परेको देखियो ।

मिति २०५०।२।२९ गते वादी प्रतिवादीबीच वण्डा पारित गरी अंशवण्डा हुँदा विवादको जग्गा यी वादी प्रतिवादीका कुनै पनि अंशियारको नाममा आई सकेको थिएन भन्ने तथ्यमा विवाद रहेको देखिदैन । तसर्थ अंशवण्डा हुँदा तत्काल हुँदै नभएको सम्पत्ति वण्डापत्रको लिखतमा देखाउने र वण्डा गर्ने अवस्था पनि रहदैन । प्रस्तुत मुद्दामा वादी प्रतिवादीको बाबु पाटे थारूले अंशवण्डापछि मोही हक छोडपत्रबाट रायमराज धिताल समेतबाट २०५० साल असारमा प्राप्त गरेको कुरा मिसिल संलग्न मोही हक छोडपत्रबाट देखिन्छ । दावीका जग्गाहरू मोही हकका जग्गाहरू भएकोमा विवाद देखिएन । अंशवण्डाको १८ नं. बमोजिम कुनै अंशियारले आफ्नो ज्ञान वा सीप वा प्रयासबाट निजी आर्जन गरेको सम्पत्ति सो आर्जन गर्ने वा पाउने अंशियारको निजी ठहर्छ, वण्डा गर्न कर लाग्दैन भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको छ । अंशवण्डा हुदाको बखत पाटे थारूको मोहियानी हकको मात्र रहेको जग्गा तत्काल वण्डा हुन सक्ने स्थितिको थिएन । पाटे थारूले अंशवण्डा भई सके पछि आफ्नो निजी प्रयासमा मोही छोडपत्र गरे वापत दाविका

उक्त जग्गाहरू प्राप्त गरेको र पुनरावेदक प्रतिवादी सुदीराम बाबु पाटे थारूसँग एकासगोलमा बसको हुँदा बाबु परलोक भए पछि सो जग्गामा निज पुनरावेदकको अंश हक रहेको नै देखिन आउँछ । तर, वादीहरू बाबुसँग पहिले नै अंश लिई छुट्टी सकेको हुँदा बाबुसँग एकासगोलमा बस्ने अरु भए सम्म निजको हक बाबुको नामको सम्पत्तिमा लाग्ने हुदैन ।

अंशवण्डा भएपछि मोहियानी हकबाट पछि प्राप्त गरेको उक्त पैत्रिक सम्पत्तिमा वण्डा लाग्ने पनि हुदैन । मोहियानी हकबाट प्राप्त गरिसके पछि अंशवण्डा भए मात्र वण्डा लाग्ने हुन सक्छ । अंशवण्डा हुँदाको बखत अमुक कि.नं. को जग्गा सगोलको कुनै अंशियारको नाममा दर्ता थियो र त्यो सम्पत्ति दबाई छिपाई यसले लुकायो भन्ने तत्कालको दर्ता देखाइ नालेश गरेमा त्यो सम्पत्ति वादीको एकलौटी हुन जाने अवस्था हुन्छ तर प्रस्तुत दपोट मुद्दामा अंश वण्डा हुदाको बखत अहिलेको विवादको सम्पत्ति कुनै अंशियारको नाममा थियो भनि वादीले देखाउन र जिकिर लिन सकेको पनि देखिदैन । एक पटक अंश वण्डा भई छुट्टिसके पछि उक्त वण्डापत्रमा नालेश पनि नपरेको अवस्थामा छुट्टि बसेकाको नाममा पछिबाट आएको सम्पत्तिमा अन्य छुट्टीसकेकाले अंश हक प्राप्त गर्न सक्दैनन् ।

अतः अंश वण्डा भई छुट्टी सके पछि मोहियानी हकबाट प्राप्त जग्गामा एकासगोल बस्ने छोराको हक हुने छुट्टि सकेको छोराको हक नहुने हुदा फिरादी र प्रतिवादी समेतको अंश हक लाग्ने ठहर गरेको शुरू दाङ्ग जिल्ला अदालतको मिति २०६६।१२।२९ को फैसला सदर गर्ने गरेको पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरको मिति २०६८।१०।८ को फैसला उल्टी भई दावीका जग्गाहरू वण्डा नलाग्ने तथा दपोटमा वादी दावी नपुग्ने ठहर्छ । अरु तपसिल बमोजिम गर्नु ।

तपसील

- माथि ईन्साफ खण्डमा लेखिए बमोजिम शुरू दाङ्ग जिल्ला अदालतले दावीको जग्गाहरू वादी प्रतिवादीहरू बीच बराबर वण्डा हुने ठहर्‍याएको फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरको फैसला उल्टी भई वण्डा नलाग्ने ठहरेकाले शुरू फैसलाको तपसिल खण्डको प्रकरण १ बमोजिम केही गरी रहनु नपर्ने हुँदा सोही ब्यहोरा शुरूमा लेखी पठाई दिनु१
- प्रतिवादीले पुनरावेदन अदालत तुल्सीपुरमा पुनरावेदन गर्दा राखेको कोर्ट फी रु ५२५। र यस अदालतमा पुनरावेदन गर्दा राखेको कोर्ट फी रु १००। समेत जम्मा रु ६२५। प्रतिवादीले वादीहरूबाट भरी पाउने हुँदा उक्त रूपैया भराई

- पाउँ भनी वादीको जेथा देखाई दरखास्त दिए केही दस्तुर नलिई कानून बमोजिम
प्रतिवादीलाई भराई दिनु भनी शुरूमा लेखी पठाउनु२
- प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी बुझाईदिनू ..३

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलाश अधिकृत :- मीना गुरूङ (रा.प.तृतीय)

कम्प्यूटर टाईप गर्ने :- मन्दिरा रानाभाट

इति सम्वत् २०७१ साल पुष महिना २५ गते रोज ६ शुभम्